

წარწერა წიგნზე “მანონ ლესკო”

მარად ისმის: მარადისი
სიყვარული ძნელია.
ვის ისარი მოხვდა მისი,
მუდამ ცრემლის მღვრელია.
ვარდთა კონის. ბნედა გონის,
ტავერნების ნდომანი...
დე-გრიესა და მანონის
სევდიანი რომანი.
დღენი ევრის და პარიზის,
უდაბნოთა ჩვენება,
მწუხარება კიპარისის,
ყვავილთ შემოშენება.
ველად გაჭრას, ხელად რონინს
ცვლიან შემოდგომანი...
დე-გრიესა და მანონის
სევდიანი რომანი.
ყველაფერი იგი გაქრა
ვით სიზმარი გვიანი,
დრომ ახალი ძალით დაჰკრა:
სხვაა ადამიანი.
რუსოს ხანა, ოხვრა რონის,
ტრიანონის ცდომანი...
დე-გრიესა და მანონის
სევდიანი რომანი.
მაგრამ წიგნი მაინც დარჩა
ვაჟისა და ასულის,
როგორც სარკე, როგორც ფარჩა
დროის ფერგადასულის,
და იწონის წიგნის დონეს,
წიგნთა მრავალთ კვდომანი...
დე-გრიესა და მანონის
სევდიანი რომანი.